

10 faktów na temat mutyzmu wybiórczego

---

1. Dziecko z mutyzmem wybiórczym milczy lub nie rozmawia swobodnie w przedszkolu, szkole czy w innych sytuacjach społecznych ale chętnie i dużo rozmawia w sytuacjach w których czuje się bezpiecznie i swobodnie (np. w domu).
2. Mutyzm wybiórczy to zaburzenie lękowe, czyli jego przyczyną jest silny lęk przed mówieniem w sytuacjach społecznych.
3. Dzieci z mutyzmem wybiórczym, oprócz tego że nie mówią, często unikają kontaktu wzrokowego, nie uśmiechają się a ich mimika jest ograniczona.
4. Używanie zwrotów grzecznościowych jest dla dzieci z MW szczególnie trudne, co nie oznacza że dziecko jest niekulturalne.
5. Mutyzm wybiórczy to nie jest nieśmiałość. Dzieci z mutyzmem niekoniecznie muszą być nieśmiałe. Nie są także z natury samotnikami, mają potrzeby społeczne, chcą być akceptowane i lubiane.
6. Objawy mutyzmu wybiórczego najczęściej jako pierwsi rozpoznają nauczyciele przedszkola lub edukacji wczesnoszkolnej. Ostateczne rozpoznanie stawia jednak lekarz psychiatra dziecięcy.
7. Z mutyzmu selektywny wybiórczego się nie „wyrasta”, nie zdiagnozowany i nie poddany terapii mutyzm utrwała się.
8. Terapia mutyzmu wybiórczego musi być prowadzona w środowisku, w którym problem z mówieniem występuje np. w przedszkolu lub szkole.
9. Wczesna diagnoza jest bardzo ważna, ponieważ mutyzm wybiórczy jest bardziej podatny na terapię w początkowym stadium.
10. Wywieranie presji (np. poprzez namawianie, obiecywanie nagród) aby dziecko mówiło lub pozwolenie dziecku na wycofanie się ze wszystkich sytuacji społecznych może być czynnikiem podtrzymującym mutyzm wybiórczy.

Więcej informacji na stronie [stowarzyszenia „Polskie Towarzystwo Mutyizmu Wybiórczego”](#) oraz [Fundacji Mutyizm Wybiórczy Reaktywacja](#).